

Naar den ærede Ordfører har bemærket, at vi rimeligvis vilde have et saa ringe Antal Befalingsmænd, at Hæren derved blev uskiftet til sit Hverv, og at man risikerede Landets Sønners Liv ved at lade dem være befalede af et saa svagt Antal Mænd, skal jeg bemærke, at der er et stort Spring til at faae en slet og svagt befalet Hær fra den bethdelige Forøgelse af Officeresantallet, som er fremkommen ligeoverfor det, som man maatte vente sig, naar man sammenlignede den gamle Hærplan med Befolkningens daværende Antal, og det, som nu er opstillet af Ministeren ligeoverfor det nuværende Folketal. Jeg har allerede nævnt disse Tal, og de skulle, troer jeg, bevise meget Mere end det, de ærede Talere, saavel den meget ærede Krigsminister som den ærede Ordfører, have fremsført mod vort Forslag. — Naar den høitærede Krigsminister bemærkede, at vi vare i en Uoverensstemmelse med os selv ved at have foreslaaet et i Organisationen dybt indgribende Forslag paa samme Tid, som vi ansaae det for uheldigt, at Regjeringsforslaget var fremkommet under de nuværende politiske Conjuncturer, skal jeg dertil bemærke, at det er en Selvfølge, at saavel enhver kommende Regjering, der maatte ville have et Forslag som dette gennemført, — hvilket jeg ikke antager om den nuværende Krigsminister — som den nuværende Regjering kunne komme til det efter Slutningsbemærkningen i det foreliggende Regjeringsforslag. Den vilde have at tage under Overveielse, om Dieblisset til at indføre disse Forandringer var det rigtige, men det kan ligesaa let efter Regjeringens Forslag være, at der kan komme en Udsættelse i det Tidspunkt, da Forandringen skal indtræde, som Tilfældet kunde blive med Hensyn til dette vort Forslag, som vi aldeles ikke have anseet for at være fuldt færdigt i alle sine Enkeltheder, og dette kunde heller ikke have været os magtpaaliggende, uden at vi havde gjort os skyldige i en fuldstændig Miskenndelse af de Forhold, hvorunder vi ere her. Men paa den anden Side have vi ikke forsømt Noget derved; thi det er aabenbart, at, hvis det høie Thing vilde gaae ind paa de af os fremsatte Anskuelser, saa havde Regjeringen Penge nok

baade til Hær og Flaade for et Aar endnu, og saa kunde denne Sag behandles til næste Aar, uden at der var steet mindste Skade. Jeg troer i det Hele taget, at, naar man i dette Dieblis kom dertil, at man gennemgik Lønningssloven for Landhæren og maaskee indskrænkede det faste Officeresantal endeel, men saa ogsaa satte de tilbageblivende Landofficerers Lønning og Søofficerernes Landlønning i Harmoni med hinanden — jeg siger ikke absolut, at man skulde forhøje Landofficerernes Lønning til samme Størrelse, som Søofficerernes Landgager nu have; men man kunde bringe dem til at være lige store — saa vilde vistnok en af de Vanskeligheder være fjernet, under hvilke vi nu lide. Ogsaa jeg finder det berettiget, naar der for Landhærens Officerer siges: Hvorfor skulle vi være slettere stillede med Hensyn til Lønning end de forøvrigt med os ligestillede Officerer i Søhæren? Jeg kan nemlig ikke anerkjende, at Søværnet har en større Betydning for Danmark end Landværnet; tværtimod. Jeg siger altsaa, at en saadan Tanke hos Landhærens Officerer i høi Grad kunde være berettiget, og at vi rimeligvis vilde have fjernet en af Vanskelighederne, naar vi vare gaaede til at vedtage en saadan Lønningsslov. Naar vi da ved andre Beslutninger tilmed havde antydet Regjeringen den Sum, som Udgifterne efter den nye Organisation ikke maatte overstige, troer jeg, at der var udrettet Alt, hvad der i dette Aar rigtigt og med Rytte kunde udrettes, og der vilde da være vundet bethdeligt derved, at denne Sag havde været behandlet her i Thinget, i den Skikkelse, hvori den foreligger fra Regjeringens Side, idet Regjeringen deri vilde have haft mangfoldige Vink om, hvorvidt den med Hensyn til visse Enkeltheder kunde vente sig støttet fra Rigsdagens Side, og hvad det var for Punkter, hvorpaa den kunde foretage Forandringer, uden at komme i Collision med Repræsentationen. Vi have, som sagt, ikke stuet os med Hensyn til den Stilling, vort Forslag vilde komme til at indtage her i Thinget, men vi have efter vor Overbeviisning opshlybt en Pligt ved at fremkomme med det, medens vi dog vare os vel bevidste, at det ikke var os, der ønskede at optræde som Hærorganisatorer. Vi have netop